

ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΙΣ. (*)

Ἡ Καμηλοπάρδαλις είναι ἐν τῶν ὄραιοτέρων καὶ μεγαλητέρων ζώων, τὸ ὅποῖον ὅμως δὲν δίδει κάμηλαν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὥφελειαν. Τὸ χρῶμά της κατὰ μέγα μέρος είναι ἔρυθροῦ καὶ λευκὸν, ὄραιώς μεμιγμένα, καὶ τὸ δέρμα της πληῆρες μεγάλων στιγμάτων. Ἡ κεφαλή της ὁμοιάζει τὴν τοῦ ἵππου· τὸ στόμα αὐτῆς είναι μικρὸν ὡς τῆς Ἐλάφου, καὶ ἔχει ὡς λέγεται, τὸ ἄνω γεῖλος μακρότερον τοῦ κάτω· ἡ γλῶσσα της είναι τρεῖς συεδὸν πόδας μακρά. Ο δὲ λαιμός της είναι λεπτός, ποικιλόχρους καὶ μακρότατος, ὥστε ὑπερβαίνει πολὺ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ σώματός της, καὶ τὸν σηκόνει ὑψηλότερα παρὰ τὴν κάμηλον. Ἐγειρεῖ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ράχεώς της χαίτην ὡς ὁ ἵππος· εἰς δὲ τὴν κεφαλήν της εὑρίσκονται δύο μικρὰ κέρατα σιδηροῦ χρώματος, καὶ εἰς τὴν μέσην τοῦ μετώπου ἐν φούσκωμα, τὸ ὅποῖον ὁμοιάζει ὡς τρίτον κέρας. Οἱ δὲ πόδες της ἔχουσι δύο γηλὰς, ὡς τῶν Βοῶν, καὶ ἐπειδὴ οἱ ὅμοι της κλίνουσιν εἰς τὰ κάτω, ἐνόμισαν τινὲς ὅτι οἱ ἔμπροσθεν πόδες είναι μακρότεροι τῶν ὅπισθεν.

Οταν ἡ Καμηλοπάρδαλις ἔχῃ ὄλιγον τι ὑψωμένα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαιμὸν, είναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέκα ἔξ ἐως δέκα ὄκτω ποδῶν κατὰ τὸ ὄψος. Εἶναι δὲ ζῶον πρῶτον, ἕσυχον, φιλομέναχον, καὶ περιέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ δάση. Τρέφεται δὲ μὲν χόρεα καὶ φύλλα δένδρων, καὶ πρὸ πάντων μὲν τὰ φύλλα εἶδους τινὸς τῆς καλουμένης Μιμόσας, τὸ ὅποῖον είναι ἀρμοδιώτατον εἰς αἰτὴν διὰ τὸ ὑπερβολικὸν μῆκος τῶν ποδῶν καὶ τοῦ τραχύλου της. Οταν δὲ τοώγη ἡ Καμηλοπάρδαλις ἔχῃ τῆς γῆς, εἶναι ἡ ναγκασμήνη ν' ἀποχωρίζῃ τοὺς ἔμπροσθεν πόδας της εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν Γονατί.

(*) Εὐρε παῖκεχιδ Γραφα. Ἀραβ Ζοιραφά.

ζει δὲ ὡς ἡ κάμηλος, καὶ δίνεται νὰ τρέξῃ ὅσου ὁ ἄριστος ἵππος· τὸ βάθισμά της ὅμως διαφέρει τοῦ τῶν ἄλλων τετραπόδων, διότι κινεῖ ἐνταυτῷ καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ τοὺς αριστεροὺς πόδας. — Γενικῶς ὑποτίθεται ὅτι τὸ ζῶον τοῦτο δὲν εἶναι ίκανὸν νὰ ὑπερασπισθῇ ἐκυτὸ ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν ἄλλων, ἀλλὰ β. βαιοῦ τινὲς ὅτι διὰ τῶν λακτισμάτων της ἀδυνατίζει· αἱ ἀπομακρύνει καὶ αὐτὸν τὸν λίοντα.

Η Καμηλοπάρδαλις εὑρίτκεται εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Ἀφρικὴν (ἔξαιρέτως δὲ τὴν Αἴθιοπαν, καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Γεωργίαν. Δὲν συλλαμβάνεται δὲ εἰμὴ πολλὰ νέα.— Τὸ κρέας τῆς μικρᾶς Καμηλοπαρδάλεως λέγεται ὅτι εἶναι ὥραῖον. Οἱ υπτεντότεροι Σηρέπουσι τὸ ζῶον τοῦτο, κυρίως διὰ τὸν μυελόντου, τὸν ὁποῖον καὶ νεστεμάνονται μεγάλως. Τὸ δέρμα της εἶναι πολυτεμότατον.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ.

Τὰ πρῶτα δημόσια φύλλα τῆς Ρωσίας, συντασσόμενα Γαλλιστὶ καὶ Ρωσιστὶ, ἥρχισαν νὰ ἔκδιδωνται τὸ 1745 καὶ κατὰ πρῶτον ἡ ἔκδοσις αὐτῶν περιωρίζετο μόνον εἰς τὰς δύο ἐπισημοτέρας πόλεις τοῦ Κράτους, τὴν Πετρούπολιν καὶ τὴν Μόσχαν.— Γενικῶς δ' ὁ τύπος εἰς τὴν Ρωσίαν ἐβάδισε πολλὰ ἀργά, διότι μετὰ τῆς ιδείσης ἐποχῆς αἰῶνα, δηλαδὴ τὸ 1800, ἥριθμοῦντο μόνον δέκα Εφημερίδες ἢ ἀναθωρήσεις ἐκδιδόμεναι εἰς δώδεκα διαφόρους γλώσσας.

Η δημοσιογραφία εἰς τὴν Ρωσίαν ὑπόκειται εἰς μέγαν περιορισμὸν, καὶ, ἐν γένει νὰ εἶπωμεν, πολιτικὸς τύπος δὲν υπάρχει εἰς αὐτὴν, καθότι εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς δημοσιογράφους νὰ ἔξετάξωσι τὰ ἔξωτερικὰ πράγματα, καὶ νὰ κρίνωσι τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως. Είναι δ' αἱ Εφημερίδες εἰς τὴν Ρωσίαν δύο εἰδῶν· Υπουρ-